ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΛΜΥΡΩι ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΥΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1899

Almyros, Greece. Philarcheos Heteria

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΛΜΥΡΩι ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΥΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ

Nº 2.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1899

EL

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΛΜΥΡΩι ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΥΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ

Nº 2.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1899

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΤΗΣ

ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΛΜΥΡΟΥ (1)

Ἡ ἐν Ἁλμυρῷ ἐν ἔτει 1896 ἱδρυθεῖσα Φιλάρχαιος ἑταιρεία ἡ Ὄθρυς συνέλεξεν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ λίθους τινὰς ἐνεπιγράφους. Τούτων τῶν ἐπιγραφῶν ἐλάχισται εἶναι ἐκδεδομέναι ὑπὸ τοῦ κ. Fougères (*Bull. de Corresp. Hellénique* τόμ. XIII, n. 23-25 p. 405) καὶ τοῦ κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλου (*ibid.* XIV, p. 241-244, n. 1-8.—XV, p. 563-571, n. 1-14.—XVI, 473-478.—XVIII, p. 310 et sv.).

Ἐφ' ᾧ δημοσιεύομεν ὧδε ἐκείνας τῶν ἐπιγραφῶν, ὅσαι εἶναι ἀνέκδοτοι ἢ ἐλλιπῶς ἔχουσι δημοσιευθῇ.

Σημ. Τινὲς τῶν λίθων τούτων ἐκ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀπώλοντο ἢ ἠκρωτηριάσθησαν.

(*) 1.—Ἐν Ἁλμυρῷ.—Ἐπὶ πλακὸς ὀρθογωνίου (ὕψ. 1μ., πλ. 70 ἑκ. τ.μ.) ἐκ λευκοῦ λίθου ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς κεκολοβωμένη ἐπιγραφή:

ΗΡΕ
ΕΟΝΑΙ ΜΥΝ
ΒΙΩΝΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΕΥΞΙΘΕΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΦΑΙΝΙ ΟΛΑΟΥ
ΑΓΗΣΑΝ[ΔΡΟΣ]
ΑΡΙΣΤΩΝ
ΑΜΥΝΤΑΣΣΣ ΗΝΟΥ

(1) Αἱ φέρουσαι ἀστερίσκον ἔμπροσθεν τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐντελῶς ἀνέκδοτοι· αἱ δὲ φέρουσαι ἐν τέλει τῶν σημειώσεων δύο ἀστερίσκους, ἐσχολιάσθησαν ὑπὸ **Ν. Ι. Γιαννοπούλου.**

ΤΙΜΟΚΛΗϟ
ΘΙΟΔΑϟ
ΠΥΡΡ ΙΑΝΤΟϟ
ΙΠΠΟΛΥΤ

ΖΥΛΚ.ϹꝆΤ ΑΝΤΙΠΑΤ[ΡΟΥ
ΚΟΜιι ΝΟΥ
ΑΙΜΙΑ>
ΔΙΟΜΕΔΩΝ
ιΙϟΟϟ
ϟΩϟΙΑϟϟΩϟΙΓΕΝΟΥϟ
ϟΙΜΙΑϟΑΜΦΙΑ

. . . .
Βίων Φιλίππου
Εὐξίθεος Ἀσκληπιάδου
Φαίνι[ππος] . . . . . .ολάου
Ἀγήσαν[δρος] . . . .
Ἀρίστων . . . .
Ἀμύντας Σω. . . . . ήνου
Τιμοκλῆς . . . .
Θιόδας . . . .
Πύρρ[ος] . . . . [Β]ίαντος
Ἱππόλυ[τος] . . . .)

Ζ[άλευκος;] [θ]ετ . . . Ἀντιπάτρου. . . . .
Κομ. . . . . .νοῦ
. . . . .αι μια. . . .
Διομέδων. . . . .
. . ισος . . . .

Σωσίας Σωσιγένους
Σιμίας Ἀμφία

Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ, ἥτις, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων δείκνυται, ἀνήκει εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ (400-300 π.Χ.), ἀναγράφονται ὀνόματα ἀρχόντων ἀγνώστου Φθιωτικῆς πόλεως (Ἅλου, Ἰτώνου ἢ Φθιωτίδων Θηβῶν) Δυστυχῶς ἐν πλείστοις ἕνεκεν τῆς προστριβῆς τοῦ λίθου τὰ πατρωνυμικὰ ὀνόματα ἐλλείπουσιν.

Στίχ. 9. Θιόδας. Ἐν τῇ συλλογῇ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὄθρυς» ἐν Ἁλμυρῷ κεῖται λίθος ἐπιτύμβιος τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, δημοσιευθείσης τῆς τύπον κατάρας ἢ ἀπειλῆς περιεχούσης ἐπιγραφῆς ὑπὸ τοῦ κ. Fougères (*Bull. de Corr. Hellén* XIII, p. 405 n. 24), ἔνθα ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα ΘΟΙΩΔΑC (στιχ. 1) (Θοιώδας Ἀλεξάνδρου).

Στίχ. 10 Πύρρος. Τινὲς ἀναγινώσκουσι Πυράσιος ἐθνικὸν τῆς Πυράσου, Φθιωτικῆς πόλεως παραλίου, κειμένης ὑπὸ τὰς Φθιώτιδας Θήβας, ἢ Πύρρος, ὄνομα κύριον (**).

(*) 2.—Αὐτόθι. – Ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας Ὄθρυος, τεμάχιον τεθλασμένης ἐνεπιγράφου πλακός:

∠ΟΣ	ΚΛΕ
ΓΕΣΤΑ	ΠΟΥΓΔ
ΚΑΤΑΤΟΝ	ΔΕΠΙ
ƧΡΑΑΓΕ	ΞΙΛΤΟΥ
ΑΛΛΙΚΛΕΟΣ	ΑΝΦΙΛΟ
\ΙΚΑΛΛΙΚΛΗ.	ΧΟΥΕΡ
ΩΦΕΛΙΜΑΩΦΕ	Ε ΤΡΙΕ
ΟΡΟΑΓΟΡΑΩΦΕ	ΟΣΕΥ
·ΙΧΟΥΤΟΥΔΕΝΙΑ	////ΜΕΝ
ΧΟΥΕΡΕΤΡΙΕΩΣ	ΑΛΕΟ
ΑΠΟΦΙΛΙΠΠΟΥΤΟΥΜΟΝ	Ε˅ΑΙ
ΛΙΠΠΟΥΕΙΡΗΝΑΙΟΣΕ	ΟΥΑΠΟ
ΣΑΝΔΡΟΥΤΟΥΘΕΟΤΙ	ΠΑΡΜΕ
ΙΡΟΥΑΠΟΑΡΙΣΤΟ	ΝΙΧ
ΤΟΣΕΠΙΛ	....
....σος	κλε.
.... [δεκαπέντ]ε στα-	που πδ

[illegible]	δε πι. . .
[illegible]	Ξίλτου
[illegible]	Ἀν φιλό
[illegible]	χου ἐρ. . .
[illegible]	Ἐρετριέ-
[illegible] . . . [illegible]	ὡς Ε.υ. . .
[illegible] . . . [illegible] τοῦ [illegible]	. . .μεν
[illegible] Ἐρετριέως	. . . Ἄλεως
. . ἀπὸ Φιλίππου τοῦ Μν-	.Εὐδάμ?. .
. . Φιλίππου Ἐρετριέως Ε-	
. . . . . Ἀριστοδήμου τοῦ Θεσπι-	ου ἀπὸ
[illegible] . . . . . [illegible] ἀπὸ Ἀριστο-	Παρμε-
. . . . της ἐπιλ.	νίχ[ου]

Ἀναγράφονται πράξεις ἀπελευθερώσεως δούλων τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, ἴσως τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν.

Στίχ. 10 Ἐρετριέως.—Ἀναγράφεται ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ 6' ἐπιγραφῇ (στίχ. 7) Ἐρετριέως, τὸ ἐθνικὸν τῆς ἐν Φθιώτιδι Ἐρετρίας ἄλλης παρὰ τὴν ἐν Εὐβοίᾳ, περὶ ἧς ἰδὲ Στράβωνα (Ι', 447. Livii, 11, 6) Τὸ ἐθνικὸν Ἐρετριεὺς (Λέων Ἀριστοδήμου Ἐρετριεὺς) [illegible] καὶ ἔν τινι ἐπιτυμβίῳ ἐπιγραφῇ τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν (ἰδὲ Leake, *Northern Greece* tom. IV, n. 186-196) καὶ ἐν ταύτῃ.(**)

(*) [illegible] Ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας [illegible] ἐπὶ ἐγχωρίου λίθου ἐπιτυμβίου Ῥωμ. χρόνων (μήκ. 0,μ41 [illegible])

[illegible]ΩCΙ	Ζῶσι
ΜΟCΒΕΤ	μος Βετ-
ΟΥΡΙΟCΜΥ	ούριος Μυ-
ΤΙΛΗ	τιλη-
ΝΑΙΟC	ναῖος

[illegible] κατενεχθέντας ἐκ τῆς Θέ-[illegible] μεταξὺ Πυράσου καὶ τῶν [illegible] αὕτη ἐπιγραφή [illegible]

D	D[ominis nostris]
CAVCIM	Caesaris augusti Im[peratoris]
SEVERIET	Severi e[t]
MAXIMI///	Maximi[ni]
NOBBCAES	nobilium cae[sarum]
MIL	mil[iari]
A	a

Λατινικὴ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ εἰς τοὺς αὐτοκράτορας Ῥώμης Ἀλέξανδρον Σευῆρον, καὶ Μαξιμῖνον. Τούτων ὁ μὲν Ἀλέξανδρος Σευῆρος ἤκμασεν ἀπὸ τοῦ 222 μέχρι 235 μ.Χ. 24ος αὐτοκράτωρ ὢν τῆς Ῥώμης. Ὁ δὲ Ἰούλιος Μαξιμῖνος 25ος αὐτοκράτωρ ὢν τῆς Ῥώμης ἤκμασεν ἀπὸ τοῦ 235-238 μ.Χ. χιλίαρχος ὢν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου Σευήρου. (**)

(*) 5. Αὐτόθι. — Ἐπὶ πλακὸς τεθλασμένης μετὰ πλαισίου ἄνωθεν ἐπιγραφὴ ἐπιτύμβιος τῶν Μακεδονικῶν χρόνων:

ΛΥΚΙΣΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ	Λυκίσκος Μενάνδρου
ΣΟΗΤΟΝΙΟΣ	Σοητόνιος

Ταύτην ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Ἄστει τῆς 23 Ἀπριλίου 1896 (ἀριθ. 1949) ὁ κ. Γιαννόπουλος ἔνθα παραπέμπομεν τὸν βουλόμενον μαθεῖν πλείω περὶ αὐτῆς, ἐν σχέσει μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Χ''. Ζωγίδου δημοσιευθείσης ἐν ταῖς *Mittheilungen* τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν Θεσσαλικῆς ἐπιγραφῆς ἀναφερούσης τοὺς **Σθετονέους.**

(*) 6. Αὐτόθι.—Ἐπὶ μέλανος λίθου ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων (μήκ. 0,μ55 πλ. 0,μ50):

ΑΝΔΡΕΑ	Ἀνδρέα
ΑΜΕΝΙΣΚΟ	Ἀμενίσκο[υ].

(*) 7. Αὐτόθι.—Ἐπὶ λίθου λευκοῦ μετενεχθέντος ἐκ τοῦ χωρίου Καραμπᾶς (παρὰ τὴν Πύρασον) ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή (μήκ. 0,μ52 πλ. 0,μ35):

ΞΑΝΘΙΑΣ	Ξανθίας
ΠΟΛΥΞΕΝΟΥ	Πολυξένου.

(*) 8. Αὐτόθι.— Ἐπιτύμβιος στήλη ἐκ λευκοῦ μαρμάρου φέρουσα ἐν μιᾷ σειρᾷ τὸ ὄνομα·

ΙΩΠΥΡΟΣΑΓΕΛΑΟΥ   Ζώπυρος Ἀγελάου.

Μετηνέχθη ἐκ Φθιωτ. Θηβῶν.

9. Αὐτόθι.—Βάσις ἀνδριάντος ἐκ λευκοῦ λίθου εὑρεθεῖσα ἐν ἀγρῷ παρὰ τὸ Μπακλαλί· φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν (μήκ. 0,μ66 πλ. 0,48 πάχ. 0,20):

ΑΓΑΣΙΑΣΔΟΣΙΘΕΟΥΕΦΕΣΙΟ
Ἀγασίας Δοσιθέου Ἐφέσιο[ς]

Ἐν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (XVIII, 310) ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Ν. Γιαννοπούλου ἐλλιπῶς ἡ προκειμένη ἐπιγραφή. Ἤδη, μετενεχθέντος τοῦ λίθου ἐν Ἀλμυρῷ, ἀνεγνώσθη εὐκρινέστερον, ἔχουσα τὸ ἐθνικὸν ΕΦΕΣΙΟ[ς] καὶ οὐχὶ ὡς πρὶν ἀνεγνώσθη ΣΕΣΙΟ.

10. Αὐτόθι. — Βάσις ἀνδριάντος ἐκ λευκοῦ λίθου ἔχουσα τὴν ἐπιγραφὴν (μήκ. 0,μ65 πλ. 0,42 πάχ. 0,18):

ΤΟΣΛΥΚΑΩΝΕΠΟΙΗΣΕ
.....τος Λυκάων ἐποίησε.

Ἐν τῷ *Bulletin de Corresp. Hellén.* (*ib.* 312) ἐλλιπῶς ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου .....ος Λυκάων ἐποίησε, διότι, μετενεχθέντος τοῦ λίθου ἐν τῷ μουσείῳ τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὄθρυς», ἀνεγνώσθη εὐκρινέστερον .....ΤΟΣ καὶ οὐχὶ ΟΣ, ὡς πρίν. Μετήνεγκε δὲ ταύτην ὁ κ. Εὐστ. Μωραΐτης ἐκ τῶν παρὰ τὸν Ἀλμυρὸν ἀγρῶν του.

(*) 11. Ἐν Ἑρμίτσῃ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης (Θεσσαλιώτιδος).—Ὁ κ. Γ. Καραβέλλας ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν τὸ κείμενον μιᾶς ἐπιγραφῆς ἄρτι ἀνακαλυφθείσης ὑπὸ χωρικῶν:

ΘΕΟΔΟΤΟΣΕΥΑΓΟΡΟΥ   Θεόδοτος Εὐαγόρου
ΚΑΙΦΥΛΑΚΑΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΣ   καὶ Φυλάκα Δημοκράτους

ΘΕΟΙΣΜΕΓΑΛΟΙΣ	Θεοῖς μεγάλοις
ΧΑΡΙΣΣΤΗΡΙΑ	Χαρισ⟨σ⟩τήρια.

Ἀγνοοῦμεν τὰς διαστάσεις τοῦ λίθου, μὴ σημειώσαντος ταύτας τοῦ κ. ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν.

(*) 12. Ἐν Φεραῖς.—Ἐν Βελεστίνῳ, ἔν τινι τάφῳ ἀνευρέθη ὑπὸ ἰδιώτου πλὰξ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην:

ΙΩΠΥΡΟΣ	Ζώπυρος
ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ	Παρμενίωνος
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙΣ	Διοσκούροις

Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ Ζωπύρου τοῦ Παρμενίωνος εἰς τὸν ναὸν τῶν Διοσκούρων, μετενεχθεῖσα πιθανῶς βραδύτερον καὶ τεθεῖσα ἐπὶ μεταγενεστέρου τάφου.

(*) 13. Ἐν Ἀϊδινίῳ. — Ἐπὶ λίθου ἐντετειχισμένου ἔν τινι θύρᾳ ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι, ἀναγινώσκεται ἠκρωτηριασμένον ἀριστερᾷ ἐπιτύμβιον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, περιέχον τύπον κατάρας κατὰ τῶν βεβηλούντων τοὺς τάφους (μήκ. 0,μ70 πλ. 0,30 πάχ. 0,12):

ΝΑ	
ΑΠΑCΙΝ	ἅπασιν
ΛΥΤΟ	Ἱππο;]λυτο
⊣ꟽΗCΧ·	... μν]ήμης χ[άριν
ƃΔЄϹ ///	.... τόδ' ἐπ........
ΤΙCΟΥΝΤΥꟽ	..... τίς οὖν τύμ-
ΥΛΗΝЄΚΥΟC	[βον].... υλη νέκυος
ΙΚΟΥ:ЄΙΔЄ	......ιχου[;]: εἰ δέ [μὴ]
ЄΙCΙΠΑΤΡΙ_	[τ]εισι πατρίδ[ι]?.....
ΑΡΙΑΧЄΙΛΙΑ	δην]άρια χείλια (1)

Ὁ λίθος ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ Χριστοδούλου Ι. Βεζύρη εἰς τὸ ἐν Ἁλμυρῷ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

(1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 13 ἐπιγρ. ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκις συμπληροῖ ὧδε: «... μνήμης χάριν τόδ' ἐποίησε. Τίς οὖν τύμβον καθελεῖ νέκυος .... ίχου; εἰ δὲ μή, τίσει τῇ πατρίδι δηνάρια χίλια».

(*) 14. Ἐν Ἄκετσι.—Ἔν τινι οἰκίᾳ παρὰ τὰ ἐρείπια τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν. Ἐπὶ τεμαχίου μετόπης εἰς δύο τεθλασμένης:

ΤΡΙΟΥΚΑΙΦΙΛΟ Δημη]τρίου καὶ Φιλο[ξένου;

Ὁ λίθος μετηνέχθη εἰς τὸ ἐν Ἁλμυρῷ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον ὑπὸ Α. Σπυριδάκι, Π. Παπανικολάου καὶ Σ. Χ. Πλάκα.

15. Ἐν Ἁλμυρῷ. —Ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὄθρυος». Ἐπὶ λίθου λευκοῦ γωνιώδους, κειμένου ἄλλοτε ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἀθ. Σγέμπα. Τὰ γράμματα ἐξηφανίσθησαν ἕνεκα τῆς ἐπ' αὐτοῦ πλύσεως τῶν ἐνδυμάτων καὶ μόνον τὰ ἑξῆς ἴχνη ἐναπελείφθησαν (μήκ. 0,μ40 πλ. 0,28 πάχ. 0,10):

ΑΣΑΜ
ΕΙΝΙ
ΡΙΣΙΙ
Ι Ω
ϽΣ

Ἐν δὲ τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε πληρεστέρα (XV, p. 243 n. 4):

ΑΣΑΜ
ΕΙΝΙ
ΡΙΑΧΑΙΩΝ
ΚΩΙΚ
ΩΣΕΠ
ΦΘΙΩΤ
ΤΑΓΕΟΝ

(*) 16. Αὐτόθι.—Ἐν τῷ αὐτῷ Μουσείῳ ἐπὶ τεμαχίου ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς μετενεχθέντος ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν (μήκ. 0,μ27 πλ. 0,12 πάχ. 0.12):

ΙΣΤ
ΙΤΙΓ

(*) 17. Αὐτόθι.—Ἐν τῷ αὐτῷ Μουσείῳ ἐπὶ λίθου λευκοῦ παρι-

στάντος ἐν ἀναγλύφῳ ναὸν ἀρχαῖον μετὰ κιόνων ἔνθεν καὶ ἔνθεν Δωρικοῦ ῥυθμοῦ ῥαβδωτῶν· ἐπὶ τῆς μετόπης τοῦ ἀετώματος ἀναγινώσκεται ἡ λέξις Λέαινα=ΛΕΑΙΝΑ, ὄνομα γυναικός (μήκ. 0,μ34 ×πλ. 0,42).

(*) 18. Αὐτόθι.—Ἐν τῷ αὐτῷ Μουσείῳ· ἐπὶ ἀνθεμίου ἐπιτυμβίου στήλης (μήκ. 0,μ62×πλ. 0,57):

ΝϵΡϵΝ
ΝΙϹΚΟΥ

(*) Αὐτόθι.—Ἐν τῷ αὐτῷ Μουσείῳ· ἐπιτύμβιος στήλη τοῦ Δ' αἰῶνος π. Χ. μετὰ πλαισίου, μετενεχθεῖσα ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἅλου (μήκ. 0,μ32 πλ. 0,29 πάχ. 0,05):

ΧΑΙΡΕΑΣ	Χαιρέας
ΑΘΗΝΑΙΟΣ	Ἀθηναῖος

20. Αὐτόθι.—Ἐν τῷ αὐτῷ Μουσείῳ· ἐπὶ λίθου ἐγχωρίου φαιοῦ, ἀνωμάλου, μετενεχθέντος ἐκ Κωφῶν, ἀναγινώσκονται πράξεις ἀπελευθερώσεως δούλων τῶν Μακεδονικῶν χρόνων ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν αὐτοῦ (μήκ. 0,μ43 × πλ. 0,45 πάχ. 0,13):

Ὄψις Α'.

ΙΙΜΙ
ΑΤΟΛΙΙ
ΣΑΝΤΟΝΚΑΙΟΙΣϵΠΟΙΗΣ
ΔΙΑΝΟΗΣΙΝΕΔΩΚΕΤΟΕΚΤΟΥ
ΜΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣΙΕ
ΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΠΑΥΣΑΝΙΑ
ΝΟΣΑΔΡΟΜΙΟΥΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣ
ΣΥΝΟΣΤΟΥΣΤΡΑΤΟΝΙΚΑΣΤΡΑΤΟ
ΝΙΚΟΥΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΑΠΟΘΕϹ
ΔΟΤΟΥΕΔΩΚΕΤΟΓΙΝΟΜΕΝΟΝΣΤΑ
ΤΗΡΑΣΔΕΚΑΠΕΝΤΕ
[ΣΤΡΑΤ]ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥΜΗΝΟΣΙΤΩΝΙΟΥ
ΔΙΚΑΙΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΑΕΔΩΚΕΤΟΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥ
ΤΙΝΟΜΕΝΟΝΣΤΑΤΗΡΑΣΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

Ὄψις Β'.

ΕΔΟΝΙΚΑ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΙΠ

ΜΗΝΟΣΚΟΥΡΑΛΙΟΥΕ ΔΙΑΝΣΔ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΤΑΝΙΔΙΑΝ
ΕΥΒΙΟΤΟΥΛΑΒΩΝΠΑΡΑΥΤΑΣΛΥΤΡΑ
ΑΣ ΕΛΙΝ Λ Ο ΕΚΤΟΝΟΜΟΥ
ΣΤΑΤΗΡΑΣΔΕΚΑΠΕΝΤΕΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΙ
ΑΣΘΕΟΣ
ΜΗΝΟΣΠΟ[Ι]ΜΑ[Ι]ΟΥ Κ . Τ· ΔΙΙ
ΠΕΡΥ Ο Ε . . . . . .
ΑΡΧΙΛΑΟΣΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΔΕ . . . ΕΝΤΕ
ΙΩΝ ΟΜΟΥΙ.ΡΑ
ΥΘΕΑΩΣΕΝΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΣΤ
Α Ι ΘΕΙΣΑΟ ΟΣΟΥ

Ὄψις Α'.

. . . . α . . . .
. . . . . ατο . . . .
. . . σαν τον καὶ οἷς ἐποίησ[ε ἢ αν]
[κατὰ] διανόησιν ἔδωκε τὸ ἐκ τοῦ
[νό]μου στατῆρας ιε'.
[Στρ]ατηγοῦντος Παυσανία,
[μη]νὸς Ἀδρομίου, ταμιεύοντος
[Ε]ὐνόστου Στρατονίκα Στρατο-
νίκου ἀπελευθερωθεῖσ' ἀπὸ Θε[ο]-
δότου ἔδωκε τὸ γινόμενον στα-
τῆρας δεκαπέντε.
(Στρατηγοῦντος?) Σωσιπάτρου, μηνὸς Ἰτωνίου
Δικαιο[κράτη?] ἀπελευθερωθεῖσα ἔδωκε τὸ ἐκ τοῦ νόμου
γινόμενον στατῆρας δεκαπέντε.

Ὄψις Β'.

. . . . εδονίκα
Στρατηγοῦντος Ἱπ[πολόχου]
μηνὸς Κουραλίου ε . . . . . διαν . . . εδ . . .
ἐλευθέρωσε Τανιδίαν . . . .
Εὐβιότου λαβὼν παρ' αὐτᾶς λύτρα
. . . . . ας . . . . . ελιν . . . . λ . . . ο . . . ἐκ το[ῦ] νόμου
στατῆρας δεκαπέντε. Στρατηγοῦντος Ι.
ασθεος(;)

...... μηνός Πο[ι]μα[ί]ου κ.τ......δ
....περυ σε......................
'Αρχίλαος κατὰ τὸν νόμον δε[καπ]έντε [στατῆρας]
ιων [Εὐν]όμου ι.ρα.....................
'Ηλε]υθέρωσεν κατὰ τὸν νόμον στ[ατῆρας δεκαπέντε]
........[ἐλευθερω]θεῖσ' ἀ[π]ό......όσου.......

'Εδημοσιεύθη ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου ἔν τε τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (τόμ. XV, σελ. 569, ἀριθ. 14) καὶ τῇ 'Εβδομαδιαίᾳ ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου τ. Γ', σελ. 984-986 καὶ 1013-1016).

'Ο λίθος ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἐστὶν ἐγχώριος καὶ ὅλως ἀκατέργαστος· ἔστι δ' ἀμφοτέρωθεν γεγραμμένος πλὴν ἠκρωτηριασμένος ἄνωθεν δεξιᾷ καὶ ὀλίγον ἀριστερᾷ. 'Ο χαρακτὴρ τῆς γραφῆς εἶναι τῶν χρόνων τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Θεσσαλίας καὶ ἑπομένως συμπίπτει μεταξὺ τοῦ 196-146 π.Χ., ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Θετταλίας καὶ τῆς λοιπῆς 'Ελλάδος ἐν τοῖς 'Ισθμίοις ὑπὸ τοῦ Φλαμινίνου ἐλευθέρας καὶ ἀφορολογήτου καὶ «χρωμένης τοῖς πατρίοις νόμοις!» κατὰ τὸν ἀγαθὸν Πλούταρχον (ἐν τῷ βίῳ Φλαμινίνου) μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Μομμίου ἁλώσεως τῆς ἀφνειοῦ Κορίνθου. Ἕτερον δὲ γνώρισμα, ὅτι ἡ προκειμένη ἐπιγραφὴ εἶναι γεγραμμένη πρὸ τῆς 'Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, εἶναι οἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενοι δεκαπέντε στατῆρες, οἵτινες ἐπὶ τῶν 'Ρωμαϊκῶν χρόνων ἰσοδυνάμουν πρὸς 22 ½ δηνάρια, κατά τινα ἐπιγραφὴν τῶν Φερῶν ἀναφέρουσαν ἐπὶ λέξει τάδε «τοὺς δέκα πέντε στατῆρας κατὰ τὸν νόμον, ἃ γίνεται κατὰ τὸ διόρθωμα δηνάρια εἴκοσι δύο ἥμισυ» (Duchezne et Rayet, *Athos* p 117, Fougères *Bull. de Corresp. Hellénique* XXXIII p. 887 N° 5) διδόμενα ὑπὸ τοῦ ἀπελευθέρου εἰς τὸν ταμίαν τῆς πόλεως. Διὸ συνήθως ἐν ταῖς πράξεσιν ἀπελευθερώσεως δούλων τῆς Θεσσαλίας μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπωνύμου στρατηγοῦ, ἀναφέρεται ἐκ παραλλήλου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ταμίου.

Οἱ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενοι στρατηγοὶ τοῦ Κοινοῦ τῶν Θεσσαλῶν εἶναι ὁ Παυσανίας (ὄψ. Α', στίχ. 6) στρατηγήσας τῷ 194 π.Χ. καὶ ὁ 'Ιπ[πόλοχος] στρατηγήσας τῷ 181 π.Χ. Τὸ δὲ τοῦ Ταμίου ὄνομα ἀναγινώσκεται (Α', στίχ. 8) [Ε]ὐνόστου(?).

Ἐν στίχῳ 7 τῆς Α' ὄψεως ἀναγινώσκεται [μη]νὸς Ἀδρομίου γνωστοῦ ἤδη καὶ ἐξ ἄλλων Θεσσαλικῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἰδίως ἐκ τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς τῆς Ἅλου. (Παραβ. περὶ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ Θεσσαλικοῦ μηνολογίου Ἑβδομαδ. ἐπιθεώρησιν Νεολόγου τόμ. Γ', σελ. 984-6 καὶ 1013-16). Παράγεται δὲ τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ **α** στερητικοῦ καὶ **δρόμος** (1).

Ἐν στίχῳ 11 μόλις διαφαίνεται, τῶν γραμμάτων μικροτέρων ὄντων, τὸ ὄνομα Σωσιπάτρου. Ἐλλείπει δὲ ἡ περαιτέρω συνέχεια, δυσδιακρίτων καθισταμένων τῶν γραμμάτων, ἐξ ὧν εἰκάζομεν ὅτι ἔλειπεν ὄνομα μηνός. Νεωτέρα ὅμως ἀνάγνωσις ἔδωκεν ἡμῖν τὸν μῆνα Ἰτώνιον, γνωστὸν ὄντα καὶ ἄλλοθεν.

Ἐν στίχῳ 15 (ὄψις Β') τὸ ὄνομα ΕΔΟΝΙΚΑ παραμένει ἀσυμπλήρωτον.

Ἐν στίχῳ 16 (ὄψις Β') ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Ἱπ[πολόχου], στρατηγήσαντος τῷ 181 π.Χ. καὶ ἐν στίχῳ 17 τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς Κουραλίου, ὠνομασμένου πιθανώτατα ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Ἴτωνον ῥέοντος ποταμοῦ Κουαρίου, καλουμένου ἐπίσης Κουραλίου, ὡς ἐν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (t. XV, σ. 563 N° 2 στίχ. 7 καὶ αὐτόθι σελ. 569 N° 14 face II 17), ἐδημοσιεύθη. Ἐν στίχῳ 18 ΤΑΝΙΔΙΑΝ. Δυστυχῶς ἐλλείπει ἡ περαιτέρω συνέχεια, οὕτως ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἐὰν ἡ λέξις αὕτη εἶναι ὄνομα κύριον ἢ ἐπίθετον.

Ἐν στίχῳ 20 ΕΚΤΟΝΟΜΟΥ· ἐνταῦθα ἐλλείπει τὸ Υ κατὰ λάθος τοῦ λιθοξόου, ἀντὶ ΕΚΤΟ(Υ)ΝΟΜΟΥ.

Ἐν στίχῳ 21 ἐλλείπει τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ κατάληξις, μὴ ἐπαρκέσαντος τοῦ λίθου, ἐγράφη εἰς τὸ τέλος μεταξὺ τοῦ στίχου 21 καὶ 22 Ι.....ΑΣΘΕΟΣ.

Ἐν στίχῳ 22 ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα ἀγνώστου μηνὸς Πο[ι]μα[ί]ου. Καὶ ἐν μὲν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (t. XV, page 569, n. 14 ligne 17) δὲν κατεχωρίσθη ἅτε μὴ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς τὸ ὄνομα. Ἐν δὲ τῇ Ἑβδομαδιαίᾳ ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου (τόμ. Γ', σελ. 986) ἔνθα ἐδημοσιεύθη τὸ δεύτερον ἡ προκειμένη ἐπιγραφή, ἀναγνωσθὲν ἐπισταμένως, περιελήφθη καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο, τὸ ὁποῖον παράγεται ἐκ τῆς ῥίζης ποιμ-,

(1) Κατὰ τὸν Heuzey, *Mission dans la Macédoine appendice* p. 405.

καὶ ἑπομένως ὁ μὴν οὗτος ἦν ἀφιερωμένος εἰς τὸν Πᾶνα, τὸν θεὸν τῶν ποιμένων, καὶ ἦν μὴν καθαρῶς ποιμενικὸς (Ποιμαῖος)(1).

Ἐν στίχῳ 24, κακῶς ἔν τε τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* καὶ τῇ Νεολόγου Ἑβδομαδιαίᾳ ἐπιθεωρήσει ἐδημοσιεύθη τὸ ὄνομα ΑΡΧΙΑΣ. Ἤδη νεωτέρα ἀνάγνωσις ἐπισταμένη ἔδωκε τὸ ὄνομα ΑΡΧΙΛΑΟΣ, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγράφη ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει τῆς ἐπιγραφῆς.

Οἱ ἐλλείποντες ἐφεξῆς 3 ἢ 4 στίχοι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔκ τε τοῦ *Bulletin* (ἔνθα ἀνωτέρω) καὶ τῆς Νεολόγου Ἑβδομ. ἐπιθεωρήσεως (τόμ. Γ', ἔνθ. ἀνωτ.) συνεπληρώθησαν ἐνταῦθα, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγνωσις ἐπὶ τοῦ λίθου ἐπέτρεψεν ἡμῖν.

Θεωρήσαντες λοιπὸν ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαίαν τὴν ἐκ τρίτου δημοσίευσιν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐπενεχθείσας διορθώσεις, σημειούμεθα ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν ἐρειπίων ἀρχαίας ἀγνώστου πόλεως, ἔνθα νῦν ἡ κώμη τῶν Κωφῶν, καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσα ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις διὰ τὴν ἱστορίαν, καίτοι εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ ἀσήμου λίθου. (**)

21. Ἄκετζι — Ἐπὶ λίθου λευκοῦ φέροντος ἄνωθεν πλαίσιον μετ' ἀετώματος καὶ δύο ἀνθέμια δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ· ὑπὸ τὸ ἀέτωμα ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς ἐπιτύμβιον ὄνομα:

ΑΝΔΡΩΝ	Ἄνδρων
ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ	Δαμοκράτεος.

Ἐν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique*, τόμ. XII ἐδημοσιεύθη ἐλλιπῶς:

ΑΝΔΡΩ	Ἀνδρῶ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ	Δαμοκράτεος

διότι τὸ Ν εἶναι εὐδιάκριτον ἐν τῷ λίθῳ, τὸ δὲ Μ εἶναι ΜΚ κατὰ λάθος τοῦ λιθοξόου. Ὁ λίθος μετηνέχθη εἰς τὸ ἐν Ἁλμυρῷ Μουσεῖον.

(*) 22. Ἁλμυρός. — Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀδελφῶν Στεργίου Ῥουγου-

(1) Παράβ. Ἑβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν Νεολόγου, τόμ. Γ', σελ. 1016 σημείωσιν.

ζέλη. Ἐπὶ πλακός ὀρθογωνίου κειμένης παρὰ τό φρέαρ διετηρήθησαν τὰ ἑξῆς ἴχνη γραμμάτων, τῶν λοιπῶν ἐξαλειφθέντων διὰ τῆς συνεχοῦς πλύσεως ἐπ' αὐτῆς ἐνδυμάτων (0,80 μήκ.×0,50 πλάτ.).

ΙΟΛΥΝC
ΣΩΣ
ΣΙ
ΑΡΙΣΤΟ
ΚΑΙΑΙ ⁄⁄⁄ ΣΟΥ
ΤΟΙ ΝΟ

Πιθανῶς περιεῖχε κατάλογον ὀνομάτων ἀρχόντων.

(*) 23. Δαουτζά.—Ἐπί τινος βρύσεως. Ἐπὶ λίθου λευκοῦ ὀρθογωνίου ἐκ σαρκοφάγου, ἤδη χρησιμεύοντος ἀντὶ δεξαμενῆς (μήκ. 1,97×πλ. 0,20), ἀναγινώσκονται τάδε: ׳ΙΚΗLΙΝΜΙΙΙL.

(*) 24. Ἀλμυρός. — Ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας Ὄθρυος. Ἐπὶ λίθου πρασινολεύκου ἀνεγινώσκοντο τὰ ἑξῆς πρὸ τοῦ πολέμου (1897).

Ὄψις Α' ὡς εἶχε τῷ 1897.

ΟΜΜΕΙΑΑΠΕΛΕΥΘΕΡΕΣΘΕΝ
ΕΡΑΣΕΥΜΕΜL·ΑΣΟ . ΣΥ·ΑΑΣΕΛ
ΕΡΕΣΘΕΝΣΑΑΠΟΙΑΙΑΣΑΜΦΙΠΡΑ
ΣΤΟΙΠΑΤΤΟΥΝΝΙΑΑΠΕΛΕΥΘΕΡΕΣΘΕΝ
ΟΣΑΣΤΟΚΛΕΑΙΟΙΕΥΦΡΟΣΥΝΑΚΑΙΘΕ
ΕΣΘΕΝΣΑΙΑΠΟΠΕΙΘΟΥΝΟΣΜΕΙΙΟΝ
ΙΕΝΝΕΙΑΟΦΡΥΝΟΙΠΑΥΣΑΝΙΑΟΕΛΕ
·ΕΥΚΤΕΜΟΝΕΙΑΑΠΕΛΕΥΘΕΡΕΣΘ
ΛΟΝΟΣΛΟΝΤΕΙΟΙΣΣΟΥΣΟΣΘΙΟΞΟ
ΣΘΕΣΑΠΟΘΙΟΞΟΤΟΙΜΕΓΑΛΟΚΛ
ΟΚΛΕΙΑΑΠΕΛΕΥΘΗΡΕΣΘΕΝΣΑΑΠΟ
ΠΟΡΙΑΔΙΚΑΙΕΙΑΑΠΕΛΕΥΘΕΡΕΣΘΕΝ
ΚΟΛΛΙΑΙΟΙΣΟΥΣΙΦΑΝΕΙΣΑΝΑΞΑ
ΕΣΑΠΟΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΕΣ

Ὄψις Α' ὡς ἔχει νῦν.

ΟΜ[μεία-
ΕΡΑΣL[ὑμεμ-
ΕΡΕΣΘΕ[νσα
ΣΤΟΙΠ[ΑΤτουννία-
ΟΣΑΣΤ[Οκλεαίοι-
ΕΣΘΕΝ[σαι ἀπὸ-
ΕΝΝΕΙ[Α Ὀφρύνοι-
ΕΥΚΤΕ[μονεία-

. . . . ομμεία ἀπελευθερεσθέ[νσα ἀπὸ δεῖνος]
[ἀπελευθ[έρας Εὐμέ[νεος . . . .]
[ἀπελευθ]ερεσθένσα ἀπὸ Ὑγι(;)αίας Ἀυφιπρά[τοι]
[. . . .]ς τοῖ Παττουννία ἀπελευθερεσθέν[σα ἀπὸ]
[. . . .]ος Ἀστοκλεαίοι. Εὐφροσύνα καὶ Θε[μιστώ;]
[ἀπελευθερ]εσθένσαι ἀπὸ Πείθουνος Μει.ιοιν . . .
[Πολυξ]εννεία Ὀφρύνοι· Παυσανία[ς] ὁ ἐλε[υθερεσθὲς]
Εὐκτεμονεία ἀπελευθερεσθ[ένσα ἀπὸ]
. . . λονος Λ[ε]οντείοι. Σοῦσος Θιοζ[ότοι]
[ὁ ἀπελευθερεσ]θὲς ἀπὸ Θιοζότοι Μεγαλοκλ[έος]
[Δι]οκλεία ἀπελευθερεσθένσα [ἀπὸ δεῖνος τοῦ δεῖνος]
[Ἀπο]ρία Δικαιεία ἀπελευθερεσθέ]νσα ἀπὸ δεῖνος]
. . . . Κολλιαίοι. Σουσιφάνεις Ἀναξ[άνδροι, ἀπε-]
[λευθερεσθ]ὲς ἀπὸ Φιλοκρατείας [τᾶς δεῖνος]
[ἁ δεῖνα] ἀπελευθερεσ[θένσα] ἀπὸ δεῖνος τοῦ [δεῖνος].

Ὄψις Β' (ὡς νῦν ἔχει).

ΑΕΙΑFΙΛFΝΙΟΣ ΙΣΙΑΑΠΟ
ΛΛΟΥΝΙ< ΚΑΛΛΙΑΣ
ΞΕΙΑΑΦΡΟΔΙΣΙΑΑΣΤΟΚ
ΧΕΙΑΣΑΠΟΛΛ ΒΑ ΡΑ
ΜΑΡΧ//ΙΑΙΟΙ ΙΟΕΙ
ΛΕΙΟΙΟΛΒΙΑΑΠΕΛΕΥΘΕ
ΝΤΟΣΜΕΝΕΦΟ ΕΙ/ΛΛΣ

ΕΙΝΑΤΑ‾ΙΤΟΥ \ ɔ ‾ ʾΛ
ΠΑΤΙΟΙ Υ 'Ι Σ ΕΙΟΤ
ΝΟΥΣΜΕΝΕΔΑΜΕΙΑΣΑΠ
ΑΦΟΥΝΠΑΥΣΑΝΙΑΙΟΣΑΠ
ΟΥΙΜΕΝΕ ΟΝ ΟΣΛΠΟΜ
LΡ ΣΑ ΤΟΙ ΑΠΟ
ΜΛ ΙΡ Σ
Ο ΥΑΣΟΙ ΙΕΙΟ
ΥΚΛΙΑΟ ΣΣΤΡΑΤ
ΡΥΝΕΙΑΟ ΤΑΜΕΝ

α ε ι α............... ἀπὸ ....
[Κεφά]λουν .... [Καλλίας]
.εία. Ἀφροδισία Ἀστοκ[λεεία].....
χείας Ἀπολλ...... βα...α........
Πολεμαρχιδαίοι ....ιοει...
λείοι. Ὀλβία ἀπελευθε[ρεσθένσα ἀπὸ
ντος Μενεφ[ίλου] ....
εινα..ται..του....... ....
πατίοι. .... [Θεοφα-]
νοῦς Μενεδαμείας ἀπ[ὸ ....]
άφουν Παυσονιαῖος ἀπ[ὸ ....
....

Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ ἀναγράφονται πράξεις ἀπελευθερώσεως δούλων τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, καθ' ἃ ἐκ τοῦ εἴδους τῆς γραφῆς δηλοῦται. Ἐν ἀρχῇ ἐλλείπει τὸ ὄνομα τοῦ ἐπωνύμου στρατηγοῦ τοῦ κοινοῦ τῶν Θεσσαλῶν, τεθλασμένης οὔσης τῆς πλακός. Οὐδεὶς μὴν ἐν αὐτῇ Θεσσαλικὸς ἀναφέρεται. Ἡ διάλεκτος εἶναι Θεσσαλική· ἰδιάζων δὲ τύπος τῆς μετοχῆς τοῦ παθ. ἀορίστου ἐν αὐτῇ παρατηρεῖται τοῦ ῥήματος ἀπελευθεροῦμαι, ἀπελευθερεσθές, διὰ τὸ ἀρσενικόν, καὶ ἀπελευθερεσθένσα διὰ τὸ θηλυκόν.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι ἐν μὲν τῷ ἀρσενικῷ γένει ἀποβάλλεται μὲν τὸ ν, δὲν ἐκτείνεται δὲ ἀναπληρωτικῶς τὸ ε εἰς ει· ἐν δὲ τῷ θηλυκῷ φυλάττεται.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ παρατηροῦμεν ὅτι αὕτη γράφεται δι' ε, ἀντὶ δι' ω, ἢ δι' ου, καθ' ὅσον παρὰ Θεσσαλοῖς ἐκφέρεται δι' ου ἡ συλλαβὴ δι' ω γραφομένη· ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ ῥῆμα ἐσχηματίσθη ὡς ἐκ θέματος ἐλευθερεσ- κατ' ἀναλογίαν τῶν ῥημάτων τῶν ἐχόντων τὸ θέμα εἰς εσ-, οἷον ἐτελέσθην. (**)

(*) 25. Τσαγγλί.—Παρὰ τὴν ἀρχαίαν Φθιωτικὴν πόλιν Ἐρέτριαν. Ἐπὶ τετραγώνου βάσεως ἐκ κυανοῦ λίθου κειμένου ἔν τινι Ὀθωμανικῷ νεκροταφείῳ ἐν τῇ θέσει Κοτζᾶ-Λάκκα.

ΜΕΘΙϟΤΑϟΠΙΘΟΥΝΕΙΟϟΑΠLΟΥΝΙ

Μεθίστας Πιθούνειος Ἄπλουνι.

Ἡ γραφή ἐστιν ἀρχαϊκὴ τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος. Παρατηρητέον ὅτι τὸ Λ ἔχει τὴν μορφὴν τοῦ L λατινικοῦ· εἶναι ἀναθηματικὴ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν παρὰ Θεσσαλοῖς καλούμενον Ἄπλουνα (Πλάτ. ἐν Κρατύλῳ, σελ. 405. « Ἀπλῶν (καὶ Ἀπλὸν) γὰρ φασὶ πάντες Θεσσαλοὶ τοῦτον τὸν θεόν». Ἐπίσης Leake, *Northern Greese*, τόμ. ... in Walpol. Travels p. 506. Boeck, *Corpus inscriptionum Graecorum*, 1766, p. 860 ἐπιγρ. Τυρνάβου). Ἐδημοσιεύθη πρῶτον διὰ κοινῶν στοιχείων ἐν τῇ Νεολόγου Ἑβδομαδιαίᾳ Θεωρήσει (τόμ. Γ', σ. 600, ἀρ. 2-4, ἔτος 1894) ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Γιαννοπούλου. (**)

(*) 26. Αὐτόθι. — Ἐπιτύμβιος στήλη τῶν Μακεδονικῶν χρόνων λίθου λευκοῦ.

ΠΕΤΘΑ/	Πετθ[αλὸς]
ΣΙΜΜΙΑΙC	Σιμμιαῖ[ος].

Σιμμιαῖος = υἱὸς τοῦ Σιμμία, πατρωνυμικὸν ἐν Θεσσαλικῷ ἰδιώματι. Ἐκ τῶν πρωτοκλίτων κυρίων ὀνομάτων σχηματίζονται τὰ πατρωνυμικὰ εἰς -αῖος -αία -αῖον· οἷον Ξενόφαντος Νικιαῖος (= υἱὸς τοῦ Νικίου). Παράβ. Heuzey, *Macéd. appendice* πολλαχοῦ. Ἐκ δὲ τῶν δευτεροκλίτων καὶ τριτοκλίτων εἰς -ειος -εία -ειον, οἷον Καλλίστρατος Εὐδόξειος (= υἱὸς τοῦ Εὐδόξου). Ἱππο-

κλέας Σπευδούνειος (= υἱὸς τοῦ Σπεύδωνος). Παραβ. Heuzey, ὡς ἄνω ἐπιγρ. Ῥιζι, καὶ *Mittheilungen Inst. Deutsch. Athen*, VII, σελ. 64 - 69. Ἐπιγρ. Λαρίσης κλπ.). (Ἐδημ. ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου). (**)

(*) 27. Αὐτόθι.— Ἐπιτύμβιος στήλη τῶν Μακεδονικῶν χρόνων ἐπὶ λίθου λευκοῦ φέροντος ἄνωθεν πλαίσιον μετ' ἀετώματος:

ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ	Σώσανδρος
ΕΥΒΟΥΛΟΥ	Εὐβούλου
ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ	Πλευρώνιος.

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλου ἐν τῇ Νεολόγου Ἑβδομαδιαίᾳ ἐπιθεωρήσει (τόμ. Γ', σελ. 600 τοῦ 1894).

28. Αὐτόθι.— Ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Ἐπιτύμβιος στήλη τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων μετ' ἀναγλύφου παριστάνοντος ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀτέχνως, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν παιδίον διευθυνόμενον πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ κρατοῦν τὴν ἐσθῆτα τῆς γυναικός. Ἐπὶ τῆς μετόπης τοῦ ἀναγλύφου: (Ἐδωρήθη ὑπὸ Μ. Χ. Ἀποστολίδου ἐσχάτως):

ΑΛΕΞΑΝΔΡ<Σ	Ἀλέξανδρος
.ΥΜΕΤΟΧΟΥ	Ε]ὐμετόχου
.ΩCΙΜΗΕΥΒΟΥΛΗ[illegible]	Ζ]ωσίμη Εὐβούλης
////ΘΕΜΝΙΑCΧΑΡΙΝΗΡШC	. ἀνέθηκ?ε μνίας χάριν ἥρως
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Ὁ Leake ἐδημοσίευσε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην οὕτω: (Leake, *Northern Greece* planche XLI, Nº 213).

ΑΛΕΖΑΝΔΡ
ΥΙΤΟΚΟΥ
ΩCΙΜΗΕΥΒΟΥ
ΘΕΜΝΙΑCΧΑΡΙΝΗΡШC
ΧΑΙΡΕ

Ἡ διόρθωσις αὐτῆς ὡς καὶ ἡ περιγραφὴ τῶν ἀναγλύφων τούτων

ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου ἐν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (τόμ. XVIII).

20.—Ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς ἐν Ἁλμυρῷ Φιλαρχαίου Ἑταιρείας Ὄθρυος. Βάσις ὀρθογωνίου λίθου λευκοῦ φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ σταυρὸν εὐμεγέθη καὶ τελευτῶντα εἰς ἀγκιστροειδὲς κόσμημα· ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ σταυροῦ ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς ἐπιγραφὴ (μήκ. 0,97 × πλ. 0,80 πάχ. 0,25):

ΙϹ''
+ϹΟϹΝΑΟϹȢΤΟϹΘΕΙΕΝΑΕΚΥ
ΟΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗϹΜΙΧΑΗΛΒΕ
ΛΕϚΙΝȢ

Ἰ[ησοῦ]ς
+ Σὸς ναὸς οὗτος. θεῖε ναὲ Κ(υρίου)
ὁ ποιμενάρχης Μιχαὴλ Βελεστίνου

ΧϹ'
ΔΟΜΗΤΟϹ////,ϚΨΡΓ'ω//////
ϹΥΝΟΔ//////////////

Χ[ριστό]ς
Δομητὸς (ἐν ἔτει), ϛψπγ'=6783 ἀπὸ κοσμογονίας, 1275 ἀπὸ Χρ.)
συνοδ........................

Ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκόπου Βελεστίνου Μιχαὴλ καὶ τὸ ἔτος τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ 1275 μ.Χ., εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπήγετο τότε ὁ Ἁλμυρός. (**)

(*) 30. Ἐν Ἁλμυρῷ.— Ἐν τῷ αὐτόθι Μουσείῳ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὄθρυος». Ἐπὶ λίθου λευκοῦ ἐπιγραφὴ ἐπιτύμβιος τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, εὑρεθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν τῷ χωρίῳ Καραμπᾶς, παρὰ τὸν ἕνα τῶν δύο Ἁλμυρῶν.

ΕΝ	Ἐνταῦθα
ΚΙΤΙΕΙ	κίτι (=κεῖται) Εἰ......
ΤΙΩΧΙ	τιω χι
ΖΩϹΙΜ	Ζωσίμου
+	+

31. Ἐν Κοκωτοῖς. — Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον παριστὰν ἱππέα καλπάζοντα κλπ. ὡς περιγράφεται ἐν τῇ σχετικῇ ἐκθέσει. Ἐπὶ τῆς μετόπης τοῦ ἀναγλύφου:

ΑΒΙΣΟΝΑΣΙΜΒΡΟΤΟΥΗΡΩΣ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἄβις Ὀνασιμβρότου ἥρως
Χρηστὲ χαῖρε.

Παρατηρητέον ὅτι τὸ Ρ ἐστὶ ἀρχαϊκὸν R.

(*) 32. Καραμπάς. — Ἐπὶ τεμαχίου πλαισίου ἐκ λευκοῦ λίθου:

ΣΕΚΚΝΩ ..... ς ἐκ Κνω[σσοῦ]

33. Ἐν Ἀλμυρῷ. — Ἐν τῇ οἰκίᾳ Ν. Βακόλα:

ΕΛΠΙΣ|ΞΕΝΟΔΟΚΟΥ

εἰς δύο στίχους:

Αὐτή ἐστιν ἐπὶ πλακὸς ὀρθογωνίου ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ τοῦ Δ' αἰῶνος π.Χ. δημοσιευθεῖσα ὑπό τε τοῦ κ. Monseaux καὶ τοῦ Ν. Ι. Γιαννοπούλου ἐν τῷ *Bulletin* τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

37. Ἀλμυρός. — Ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας Ὄθρυος. Ἐπὶ λίθου λευκοῦ σχηματίζοντος ἀέτωμα ἐπιτυμβίου στήλης μετενεχθείσης ἐκ τῆς ἐν Δαουτζᾷ οἰκίας Δ. Μακρῆ, ἀναγινώσκεται ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, περιέχουσα τύπον κατάρας κατὰ τῶν βεβηλούντων τοὺς τάφους (μήκ. 0,μ48 × πλ. 0,50):

ΘΟΙωΔΑCΑΛЄΞΑΝΔΡΟΥ
ΔΙΟΝΥCΙΑCΤΗΝЄΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙ
ΚΑΚΑΙΔΙωΚΛЄΑΝΑΝЄΘΗΚΑΜΝΗ
ΜΗCΧΑΡΙΝЄΑΝΔЄΠCЄΤЄΡΟCΤΟΛΜΗ
ЄΗΤΟΥΑΝΥΞΑΙΤΟΜΝΗΜЄΙΟΝΤΟΥΤΟ
ΔωCЄΙΤωΤΑΜЄΙω*ΜΥΡΙΑΚ,ΤΗΠΟ
ΛΙ*,Α

Θοιώδας Ἀλεξάνδρου
Διονυσίας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖ-
κα καὶ Διωκλέαν ἀνέθηκα μνή-
μης χάριν· ἐὰν δέ τις ἕτερος τολμή-
σῃ τοῦ ἀνῦξαι τὸ μνημεῖον τοῦτο
δώσει τῷ Ταμείῳ (δηνάρια) μύρια καὶ τῇ πό-
λι (δηνάρια) χίλια.

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Gust. Fougères ἐν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (tom. XIII, n° 24).

Ἡ στήλη κάτωθι τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι τεθλασμένη καὶ παρίστησιν ἀνάγλυφον, οὗ διεσώθησαν δύο κεφαλαὶ ἐφθαρμέναι.

38. Καραμπάς. — Ἐπὶ τεμαχίου πλαισίου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου μετενεχθέντος εἰς τὸ μουσεῖον τῆς ἑταιρείας ἀναγινώσκεται·

ΑΜΑΤΡΙΚΑΙΚΟ////// [Δ]άματρι καὶ Κο[ρᾳ].

Φαίνεται ὅτι τὸ προκείμενον ἀνάγλυφον ἀνέκειτο τῷ Ἱερῷ τῆς Δήμητρος, τῷ κατὰ Στράβωνα (Η΄ 14, 10, 30) Δημητρίῳ καλουμένῳ. Ὁ Ὅμηρος (Ἰλ. Β. στίχ. 695) τὴν Πύρασον καλεῖ Δήμητρος Τέμενος.

Ὁ Lolling ἐν ταῖς Ἀνακοινώσεσι τοῦ Γερμ. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου (Mittheillungen des Deutsch. Inst. in Athen, τόμ. VIII) δημοσιεύει ἐπιγραφὴν ἀνευρεθεῖσαν ἐν Κουτσοχείρῳ, ἔχουσαν ὧδε:

ΔΑΜΑΤΡΙΚΑΙΚΟΡΑΙ
ΜΕΛΙΣΣΑΕΠΙΓΟΝΕΙΑΤΕΛΙΟΥΜΑ

Δάματρι καὶ Κόρᾳ
Μέλισσα Ἐπιγονεία τελιούμα.

Ὁμοίαν ταύτῃ ἀπαράλλακτον ἀνεύρομεν ἐντετειχισμένην ἐν τῇ κόγχῃ τοῦ διακονικοῦ τοῦ ἐν Τυρνάβῳ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Bulletin de Coresp. Hellén. (XV, p. 562 n. 1) (**).

39. Ἀλμυρός. — Ἐπὶ λίθου μέλανος πορώδους ἠκρωτηριασμένου δεξιᾷ, τετραγώνου, εὑρεθέντος δὲ ὑπὸ Θεοδ. Μπέφα, χρυσοχόου, ἐν τῇ θέσει Καινούργιῳ, ἀνεγινώσκετο ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή:

ΜΝΗ	Μνη-
ΜΙΟΝ	μ(ε)ῖον
ΕΥϹΕ	Εὐσε-
ΒΙШϹ	βίως

ΠΑΡΑΑ	παρὰ Ἁ-
ΡΜΥΡΑ	ρμυρὰ
ΑΠΟΘΑ	ἀποθα-
ΝΟΝΤΟ	(νόντος).

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἥτις ἀτυχῶς ἐκ τῆς τῶν βαρβάρων εἰς Θεσσαλίαν ἐπιδρομῆς (1897-8) ἀπώλετο, ἀναδημοσιεύεται ἐνταῦθα ὥσπερ κορωνὶς διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑτέρου τῶν μεσαιωνικῶν Ἁλμυρῶν, μαρτυροῦσα ὅτι οὗτος ἔκειτο παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πύρασον· διότι ἡ μὲν ἐπιγραφὴ εὑρέθη παρὰ ταύτην, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς μνημονευόμενος ἀπέθανε παρὰ Ἁρμυρά.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τὴν Πύρασον ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν ἐκδραμόντων δύο μελῶν τῆς ἑταιρείας πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἐρείπια μεγάλου Βυζαντιακοῦ ναοῦ ἐπὶ σκοπιᾶς, μαρτυροῦντα τὴν ἐνταῦθα ὕπαρξιν μεγάλης ποτὲ καὶ εὐδαίμονος πόλεως, ἤτοι τοῦ ἑτέρου τῶν μεσαιωνικῶν Ἁλμυρῶν, οὗ καὶ ἐρείπια τοῦ τείχους εἰς μέγα ὕψος ἐνιαχοῦ κρέμανται.

Ταύτην ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτον ὁ κ. Fougères, λαβὼν ἔκτυπον, ἐν τῷ Bulletin de Corresp. Hellén. (XIII, p. 405, n. 23). Ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ τεύχει τῶν Βυζαντιακῶν ἐπιγραφῶν δημοσιευθήσεται διὰ μακρῶν.

40. Αὐτόθι. — Ἐπὶ λίθου λευκοῦ ἀναγινώσκεται: ˈΙϹΙΑ.

Ἐν Ἁλμυρῷ, 28 Σεπτεμβρίου 1899.

Ἐθεωρήθη πρὸς ἐκτύπωσιν

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΒΑΡΒΑΡΕΖΟΣ

Τὸ Δελτίον τῆς ἐν Ἁλμυρῷ Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «τῆς Ὄθρυος» θὰ ἐκδίδηται σὺν θεῷ κατ' ἔτος· θὰ περιέχῃ δὲ τὰς μελλούσας ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας, ἤτοι λεπτομερῆ πίνακα τῶν προσκτηθησομένων ἀρχαιοτήτων, ἐκθέσεις τῶν γενησομένων ἀρχαιολογικῶν ἐκδρομῶν, τὰς ἀνακαλυφθησομένας ἐπιγραφὰς Ἑλληνικάς τε καὶ Βυζαντιακάς, ἀνεκδότους λόγους ἐκκλησιαστικοὺς ἔν τε τῇ Ἑλληνικῇ καὶ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ ἐκ χειρογράφων καὶ χρονικὰ σημειώματα.

Τιμᾶται Δραχμῆς

DATE DUE			